

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudios das
identidades

Muiñeira

A cama do cura é boa
 e no medio ten un ai-e
 /: a nena que nela durma
 ó reino de Dios non vai-e.:/

Todo o mundo me marmula
 porque son adivertida;
 /: malas lenguas ó inferno
 qu' eu ghoberno a miña vida :/

Todo el mundo me marmula
 por una cosa y por otra,
 mientras no caigho nel río
 non se me moja la ropa.
 Ai la...

Tres días después de muerta
 la tierra me preguntou-e
 /: si olvidara a mi morena,
 yo le respondí que no-e.:/

Debaixo da miña cama
 teño un pelexo de lebre
 /: e ti debaixo da túa
 té-lo demo que te leve. :/

Dios llo pagh' a miña nai-e
 que me puxo a costureira:
 ven a i-augha e non me molla,
 ven o sol e non me queima.

Toda a miña anduven
 tras d'unha costureirinha
 e aghora quedei sin ela
 como i-aghulla sin liña.

Tódalas costureirinhas
 son amighas da conversa,
 o que vaia pr' onda elas
 escusa de levar presa.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudios das
identidades

Teño ollos e non vexo,
quiero mirar e non puedo.
¿Cómo hei d' andar aleghre
se non vexo a quen adoro?

Dices que me vas levar-e
por los cabellos al río.
Llévame a donde tú quieras;
tu gusto será i-el mío.

A cama do cura é boa
e no medio ten un ai
a nena que nela durma
ó reino de Dios non vai.

Todo o mundo me marmula
porque son adivertida;
malas lenguas ó inferno
qu' eu għoberno a miña vida.

Todo el mundo me marmula
por una cosa y por otra,
mientras no caigho nel río
non se me moja la ropa.

Tres días después de muerto
la tierra me preguntou
si olvidara mis quereres,
yo le respondí que no.

Debaixo da miña cama
teño un pelexo de lebre
e ti debaixo da túa
té-lo demo que vos leve.

... as pernas
o vintaún do ferbeiro
Maruxiña, vinche as pernas
onde a ponte do Outeiro.